

Milosevic kaze coveku koji je preziveo masakr: 'Nije bilo ubistva'

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dan 209

Milosevic je u celini odbacio svedocenje Suada Dzafica (svedocio 26-27. 6. 2003.), koji je jedan od troje ljudi koji su prezivali masakr u selu Vitkovici u opštini Bratunac. Vitkovici je bilo seoce od 12 kuca i stotinjak stanovnika. Bratunacka opština je imala oko 64% Muslimanskog i oko 34% srpskog zivlja po popisu 1991. U optuznici protiv Milosevica stoji da je Krizni stab bosanskih Srba kontrolisao opstinu posle 12. aprila 1992., kada su se udruzili lokalna policija, dobrovoljci iz Srbije (ukljucujuci Bele orlove i Arkanove Tigrove,) u kampanji etnickog ciscenja koja je ukljucivala masovna ubistva, zatvaranje i deportacije.

Dzaficev opis priprema srpske strane za rat se poklapa sa svedocenjem zasticenog svedoka B-1701, koji je u aprilu ove godine svedocio o drugom masakru u istoj opštini (vidi CIJ izvestaj od 12. 04. 2003., "Svedok opisuje masakr u opštini Bratunac.") Obojica svedoka su govorili o tome kako su srpski policajci ili vojnici zahtevali od Muslimana da privremeno predaju oruzje, u zamenu za priznanice i zastitu. U oba slucaja su ljudi, koji su se odazvali pozivima, bili deportovani ili ubijeni.

Dzaficeva porodica je dobila naredjenje o predaji oruzja 17. maja 1992. od sefa bratunacke policije koji je imao spisak mestana koji su, navodno, imali u svojim kucama oruzje Teritorijalne odbrane. Svedokov otac, brat i dvojica rodjaka su se odazvali zahtevu i dobrovoljno su policiji predali pistolje i lovacke puske, a u zamenu su od njih dobili potvrde i obecanje da ce biti zasticeni. Sutradan su naoruzani Srbi opkolili selo i ukrkali stanovnike u autobuse i odveli ih prvo u Bratunac, a zatim u Vlasenicu. Zene i deca su odvojeni i poslani su pesice na muslimansku teritoriju, o cemu je Dzafic kasnije saznao od svoje supruge. Muskarci nisu bili te srece.

Dzafic je bio u grupi od 35 muskaraca, koji su vecinom bili clanovi njegove porodice, koji su zatvoreni u celiju velicine 3 sa 5 metara u policijskoj stanici u Vlasenici, gde su ih tri dana premlacivali policajci i lokalni Srbi. Vraceni su u Bratunac 21. maja, u konvoju autobusa od kojih su neki na sebi imali nacrtane mrtvacke glave. Svedok je takodje rekao da su medju njihovim cuvarima bili Beli orlovi i Arkanovi Tigrovi. Znao je po imenu jednog Srbina iz te grupe, Peru Mitrovica. Na kraju su se zaustavili u polju pored glavnog puta na ulazu u Bratunac i naredjeno im je da po petorica izadju iz autobusa. Cim su izašli, prva petorica su bili ubijeni pucnjima u ledja. Kada je dosao red na njega, Dzafic je cuo da je neko viknuo da bezi u njivu.

Begunci su pretrcali kojih 30 ili 40 metara pre nego sto su na njih otvorili vatru. Dzafica su pogodila cetiri metka, u stomak, kuk i u noge. Dok je lezao na zemlji, shvatio je da ubice idu od jednog do drugog ranjenika i pucaju u svakog ko pokazuje znake zivota. Kada su dosli na 10 ili 20 metara od njega, cuo je svadju izmedju svog komsije Pere Mitrovica i drugog muskarca o tome da li je bilo pametno sto su to uradili pored puta. U tom momentu im je neko naredio da se vrate. Kada su otisli, Dzafic je ustao i dva sata se vukao do sledeceg sela gde su na kraju doneta jos dvojica prezivelih. Nejgov otac i dvojica brace nisu bili medju njima.

Milosevic je na prepoznatljiv nacin ispitivao svedoka. Pitao je -- zapravo izjavio je -- da su u blizini bili aktivne naoruzane grupe muslimanskih ekstremista i da su lokalni vodje izvodili politicke manevre. U jednom momentu je procitao dugi spisak srpskih civila, vecinom zena, koje su, navodno ubili Mulismani. Dzafic nije mogao nista da kaze o tim slucajevima, i u jednom momentu je zatrazio od optuzenog da ga moli "da postavlja pitanja vezana za [njegov] slucaj." Ovaj odgovor svedoka je pokazatelj da su svedoci, tuzioci i sudije promenili odnos prema Milosevicu.

I tuzioci i sudije su pazljivo pratili unakrsno ispitivanje Dzafica koji je, kao svedok 92bis, izneo svoje svedocenje u pisanom obliku i u sudnici odgovorio samo na par tuziocevih pitanja. U proslosti je Milosevic zloupotrebljavao ovaj proces. Posmatraci sudjenja ne dobijaju na uvid zapisane izjave svedoka koje bi culi da je svedocio uzivo. Cuju jedino informacije koje od svedoka dobije Milosevic u toku unakrsnog ispitivanja, a njegova pitanja uglavnom preskacu sa teme na temu, iz jednog vremena u drugo, i odnose se na razlicite dogadjaje opisane u pisanoj izjavi, tako da se svedoci zbune, a posmatraci steknu utisak da je izjava kontradiktorna. Dzafic je, medjutim, kada god je bilo porebno trazio od optuzenog da objasni na koji se period i na koji incident odnosi pitanje. Tuzioci su svedoku dali kopiju izjave, u kojoj je svaki pasus imao svoj broj a od Milosevica su trazili da navede broj pasusa na koji se odnosi pitanje. Sudije Kvon i Mej su vise puta intervenisali da zatraze objasnjenja pojedinih pitanja i odgovora.

Milosevic i dalje ne shvata, ili ne zeli da uvazi, da postojanje ekstremista i zlocini koje je pocinila duga strana nisu opravdanje zlocina kao ovih o kojima je svedocio gospodin Dzafic. Kao sto je bilo vise puta receno, drugi zlocini nisu nikakva pravna odbrana i ne mogu uopste biti uzeti u obzir jer Milosevic ne svedoci pod zakletvom. Sa Dzaficem je Milosevic je odabrao samo-destruktivnu taktiku pobijanja osnovnih elemenata svedocenja, umesto da je pokusao da razvije odbranu svoje uloge i odgovornosi za dogadjaje kojima sam nije bio svedok. Završio je unakrsno ispitivanje jednostavno izjavljajući, bez ikakvog dokaza, da su ubijeni Muslimani bili pripadnici vojne jedinice. "Nisu bili smaknuti; nije bilo smaknuca."

Na ovaj nacin Milosevic nastoji da pokaze da svedok laze, a da i ne pokusa da pobije i jedan deo njegove izjave. U jednom casu je rekao da Dzafic nije bio ranjen, ali nije svedoku direktno postavio to pitanje, znajući da mu ne bi islo na ruku da svedok u sudnici pokaze svoje vidljive rane. Tuzilac Dzefri Najs [Geoffrey Nice] je rekao sudijama da je, naravno, moguće dokazati rane, ali se sudija Mej slozio da to nije potrebno.

U drugim situacijama, svedokovi odgovori su bili dovoljni da se obezvrede Miloseviceve insinucije. Milosevic je sa neverovanjem pitao svedoka kako je to mogao da hoda dva sata nakon sto je bio ranjen. "Mogli ste da hodate sa tim ranama?" pitao je. Dzafic: "Morao sam da hodam. Pokusao sam leci, ali je previse boljelo."

Isto tako je Milosevic pitao kako je moguće da je 35 ljudi stalo u sobu 3 sa 5 metara. "Sve je moguće," rekao je svedok. Milosevic se jedino u tome slozio sa Dzaficem. Optuzeni bi morao da to ima na umu dok ispituje svedoke, i iz postovanja prema njima i njihovoj patnji, i zato da bi sacuao kredibilnost svoje odbrane.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/milosevic-kaze-coveku-koji-je-preziveo-masakr>